

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:04	19:27	18:29	תל אביב
20:08	19:30	18:27	ירושלים
20:03	19:27	18:28	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

להתחזק גם בבין אדם לחברו

לפני יום הדין אנו צריכים להתחזק גם בבין אדם לחברו ולבקש סליחה מהאחר

הודאה להשם

פרשת השבוע שלנו, פותחת ביהודי הבא לפרדסו, ומגלה פרי שביכר והבשיל. הוא מעלה אותו לירושלים, ופוצח בשירת הודאה על חסד הבורא מאז תחילת ההיסטוריה של העם היהודי, ועד לפרי שהבשיל בפרדסו. האם הפרי שגדל והפך נאה ומשובח - הוא תופעה על טבעית? האם מדובר במשהו נדיר? הרי בכל רגע נתון גדלים פירות נאים ומשובחים, ומה טעם ממנה היהודי לקחת את פריו לירושלים ולהודות עד כדי כך?

אלא שזה בדיוק העניין. על ניסים חריגים קל להודות. אולם על דברים שגורמים, פעוטים כביכול, על העובדה שאנו חיים ונושמים, שהחיים שלנו מתנהלים על מי מנוחות באופן יחסי, על שגרת החיים הרגילה שלנו - כאן נדרשות התבוננות ומחשבה. ולכן, חז"ל גילו לנו כי 'על כל נשימה ונשימה תהלל י-ה', כי תחושת ההודאה לבורא היא גם ואולי בעיקר על כל נשימה, על כל פעימת לב, על הדברים הכי שגורתיים ומצויים - עליהם אנו שמחים להודות!

לב ממוצע, פועם בכל יום 115,000 פעמים. כן, מאה וחמש עשרה אלף. בשנה - מדובר בלמעלה מ-40,000,000 פעימות, ובשנות חיים ארוכות - עשרות מיליארדי פעמים! וזה בלב שלי, שלך, של כל ילד. הבה נתבונן, מה מספר האנשים שחשוב לנו שליבם יפעם כראוי? - מאות בני משפחה וחברים, אולי אלפים. מדובר בטריליוני פעימות לב, ועל כל נשימה ונשימה עלינו להודות ולשבח, כי שום דבר לא מובן מאליו, גם אם הוא קורה 115,000 ביום!

עתה יגאה הלב בשיר ושבחה לבורא עולם, נודה לו בכל פה ונשבחו בכל עוז, וכשנודה לו ונפארו כראוי, נזכה שהוא ישיב אותנו לשגרה המבורכת עליה הודינו לו כל כך, ואז נודה לו שבעתיים!

(הרב אשר קובלסקי)

הגדול ביותר. יש רבנים שאוהבים ללסוף, לתת בדיחות. אדם עובר את הכביש, צריך לצרוח בגרון, כל כולי באהבת ישראל לכן אני בוער, אנשים בסכנה, עבירות על ימין ועל שמאל, קלקולים נוראים, איך אפשר להיות שקטים? אני רואה את אחים ואחיות שלי חיים בשקר ובאפלה, התקשורת התשקורת מרמה אותנו, שוטפת את המוח בביוב. אומר הקב"ה לנביא, תזעזע את הלבבות. הרחובות מלאים בכל הקלקולים הנוראים, בתים הרוסים, בנות הרוסות, צריך לצעוק מהלב ודברים היוצאים מהלב נכנסים אל הלב, כשאדם מדבר מלב כואב הוא מעורר את הלבבות, לא ללסוף, תגיד את האמת בפנים.

מסופר על החפץ חיים, שהיה נוסע עם העגלון, הלה עבר דרך שדות וכרמים טובים, והורה לעצמו היתר לדרת מהעגלה, לגנוב מעט פירות, הוא מסתכל ימינה שמאלה רוצה לקטוף. הח"ח צועק לו "רואים רואים", הוא ברח לעגלה ונסע, כשהתרחק משם ראה שאין שם אף אחד שאל את הח"ח איפה רואים? אמר לו הח"ח, רואים בשמים! כך דרכו של אדם שהוא מושפע ממה שאומרים יותר ממה שיודע עליו בורא העולמים. ירא שמים הוא זוכר את מצלמת הווידאו שבשמים, הוא מרגיל את עצמו לדעת שהקב"ה רואה אותו למרות שאינו מוחש, ולהבין כי רואים אותו ומרגישים אותו ומצלמים אותו ועל הכל יתן דין וחשבון הקב"ה אשר יוצר יחד ליבם ומבין אל כל מעשיהם.

סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם, אם יש "את האלוקים ירא" יש הכל, אם יש לך יראת שמים אתה בן אדם, אם אין יראת שמים אין כלום! ויראת שמים לא מקבלים בלי מוסר, אם מפסיקים ללמוד מוסר אפשר להתרסק. את ה' אלוקין תירא ואותו תעבוד, אם אתה רוצה להיות בן אדם תעבוד על היר"ש שלך.

עשרה ימים לפני יום הדין הגדול והנורא, שבו דנים כל באי עולם וכולם עוברים לפניו כבני מרון. אנחנו ביום אחד לא זוכרים מה עשינו, מישהו זוכר כמה קלקל בשנה האחרונה? מה קלקל ומה לא תיקן? איך אפשר להגיע ליום הדין בלי הכנה, היינו צריכים לעשות שלוש פעמים ביום סליחות. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אלול ראשי תיבות אהוב למטה ונחמד למעלה. לא רק בבין אדם למקום צריך להשתפר אלא גם ובמיוחד בבין אדם לחברו. אמרו חז"ל על עבירות שבין אדם למקום יום הכיפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו אין יום הכיפורים מכפר. אני פגעתי בשמעון, אני מבקש מהבורא עולם סלח לי, אומר לו הקב"ה אתה פגעת בשמעון, תבקש ממנו סליחה. אדם פגע באשתו, אשה בבעלה, פגעת בילד, בחבר, אפילו בטעות, תבקש סליחה.

ויש דעות, שאדם שלא עשה תשובה על "בין אדם לחברו", גם על עבירות שבינו לבין קונו לא נסלחים לו. צריך להיות אהוב למטה ונחמד למטה, כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו, ולהפך חלילה.

יש אנשים שאין להם ילדים, שיש להם צרות, שלא הולך להם, הם לא יודעים למה. הרבה פעמים זה בגלל שפגעו במישהו, והוא לא סולח לו. פגעת במישהו? חפש תנסה להזכר במי פגעת פעם. העולם לא הפקר, יש דין ויש דיין ובין אדם לחברו זה ממש אש ששורפת.

יש אנשים שאומרים יש לי לב טוב, אני משתדל. הבעיה אצל חילונים שלא יודעים מה זה צדיק ומה זה רשע. כתוב במלאכי, לעתיד לבוא בזמן הגאולה "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע", מה צריך בשביל זה את אליהו הנביא? אנחנו לא יודעים לבד מי הוא צדיק ומי הוא רשע?

אלא שלא יודעים. היום לא יודעים מה זה צדיק, חילונים חושבים יש לי לב טוב, אני עוזר לאנשים, אני צדיק. זהו. לפני שנים הייתי עושה מסעות תשובה ברחבי הארץ, שאלתי בסימפוזיון, תגידו לי מי הוא צדיק. כולם פחות או יותר אומרים לי, אדם שיש לו לב טוב הוא צדיק. ואני שואל אותם, אדם שיש לו לב טוב מפזר צדקות על ימין ועל שמאל, אוכל טרפות אוכל בכיפור, הוא צדיק? מה עוזר שיש לו לב טוב? מעשין יקרבו ומעשין ירחקו! אין הכשרות? אין התפילין? אין התפילה? החרדים הם הרשעים. רק כשיבוא גוג ומוגו נראה מי צדיק ומי רשע, אז יראו את הרשעים נשרפים באש והצדיקים יזכו "וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה".

הקב"ה אומר לנביא (ישעיה נח): קרא בגרון אל תחשון כשופר הרם קולך, והגד לעמי פשעם ולבית ישראל חטאתם. תזעזע את הלבבות, תחריד אותם על כל הפשעים שעשו... את כולם ה' דן, מהקטן ביותר עד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש
זכות של אלפי עלונים
להצלחה, לרפואה, לזש"ק
או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הנער החילוני אמר: אני מתחייב להניח תפילין עד סוף ימי!

הזה. הוא אמר לאבי הבן: אתה הולך עכשיו לקבלה, משתחרר מבית החולים, לוקח את האצבעות ונוסע לבית החולים אסף הרופא, שם יחכה לך רופא מומחה שיבצע את הניתוח. הרב פירר מנתק את הטלפון. שואל אותי האיש, מה לעשות? אני אומר לו תבצע בדיוק את מה שהרב פירר אמר לך, תשתחרר מבית החולים וסע ישר לאסף הרופא, ואל תשכח את האצבעות.

הוא לקח את מספר הטלפון שלי, ותוך דקות לוקח את הבן ונוסע לכיוון אסף הרופא, ואז אני נזכר שאני לא לקחתי את מספר הטלפון שלו.

לאחר מספר דקות מגיע הרופא ואומר שהתשובות לבדיקות הגיעו ואין מה לדאוג, יש לך חריץ שריטה בוושט וזה יעבור לבד, הכל בסדר.

הגענו בארבע ושלושים לפנות בוקר, אמרתי לרעייתי אני כבר אשאר ער לתפילת ותיקין. בתפילת ותיקין את מי אני רואה? את רופא המשפחה, זה שהתקשרתי אליו באחת בלילה.

הוא שואל אותי, נו, הלכת למיון. אמרתי לו כן ברוך השם, זה רק בעיה קטנה שתחלוף תוך יום, זה יחלוף לבד. ואז אמר לי הרופא- זה בדיוק מה שחשבת. אני אומר לו, עם כל הכבוד, ויש לי כבוד אליך בפרט, כשענית לי באחת וחצי אחרי חצות אתה חשבת דווקא שזה כן משהו דחוף וכדאי ללכת למיון.

השיב לי הרופא: נכון כך אמרתי, אבל בוא ואספר לך למה ענית לך תשובה כזאת. האמת שבדרך כלל בשעות האלה אני ישן שנת ישרים, בגלל המנהג שלי להתפלל ותיקין, אבל דווקא היום נדדה עלי שנותי ואני מוצא את עצמי מעיין בכתב עת רפואי בנידון על אדם שהקיא דם והרופא לא התרגש ואמר לו שזה יעבור אך הוא לא ידע שמדובר בחור במעיים שגרם לכך שהאיש נפטר בתוך שעותיים. ובדיוק כשאני מסיים לקרוא הטלפון מצלצל ואתה על הקו ואומר לי שהקאת דם, אז תגיד לי כעת, מה לדעתך יהודי מאמין צריך לעשות במצב כזה? זה לא נראה כמו מסר משמים?

מוטרד יותר מעכשיו. עומדת לפני דילמה נוראית שאין לי שום דרך להכריע בה.

לא שאלתי אותו מהי הדילמה, אך הוא בחר לשתף אותי. סיפר לי שבנו בן השש עשרה קטע שתיים מאצבעותיו בתאונה ביתית. הם לקחו את שתי האצבעות הקטנות בקרח והביאו אותם לבית החולים. לאחר בדיקות הרופאים ביקשו מאביו של הנער לבחור בין שתי אפשרויות. האפשרות האחת היא לא לחבר את האצבעות ולהשאיר את המצב כמו שהוא, והנער יתפקד עם שלוש אצבעות, וכך עדיין אפשרי לתפקד. האפשרות השנייה זה לחבר את האצבעות ע"י ניתוח, אך הרופאים יידעו את אביו של הנער שהניתוח הזה עלול לסכן את כל כף היד על כל חמש אצבעותיה, משום שאם זה לא יצליח הכל יכול להשתבש והיד תשתתק לחלוטין.

אבי הנער אמר לי: נתנו לי חצי שעה כדי להחליט על מה אני חותם. הוא היה אובד עצות, אמר שאם הוא יתקשר לאשתו ויגיד לה מה שהרופאים אומרים, זה יכניס אותה לפאניקה, ואין לו עם מי להתייעץ.

אמרתי לו: אתה צודק, אין שום אפשרות להכריע בהתלבטות הזאת, אבל אם אתה שואל אותי, יש אדם אחד בארץ או אפילו בעולם כולו שיכול להכריע בהתלבטות הזאת.

שאלתי אותו: שמעת על הרב אלימלך פירר? הוא אמר לי וודאי ששמעתי עליו, אבל יקח כמה חודשים להשיג אותו, ובטח אי אפשר להשיגו בשעה כזאת בשתיים וחצי בלילה. אמרתי לו אתה צודק, אבל שווה לנסות. בשלב זה אני מרים טלפון לעוזר של העוזר ולעוד עוזר של העוזר ובתוך רבע שעה מי נמצא אצלי על הקו? הרב אלימלך פירר בכבודו ובעצמו.

הצגתי בפניו את השאלה. הרב פירר ביקש את אבי הבן ושאל אותו מספר שאלות, ולאחר מכן ביקש לשוחח עם אחד הרופאים. לאחר מכן ביקש שוב את האב, אמר להמתין, שהוא מנתק ויחזור אלינו בעוד מספר דקות. האב התחיל להרעיק עלי ברכות, ואז הטלפון צלצל, הרב פירר שוב היה על הקו ואמר שהניתוח יבוצע, אבל לא בבית החולים

סיפור יהודי סיפור אמיתי שהתרחש בשנת תשע"ד, וכך הוא מספר: בשעת לילה מאוחרת לפתע חשתי רצון להקיא, זה דבר שקורה להרבה אנשים, לא משהו ששווה סיפור, אך כשמישהו מקיא דם באישון לילה זה משהו מדאיג מאוד. השעה היתה אחת אחרי חצות, לא ידעתי למי לפנות, השם שצף לי היה רופא המשפחה שלי/שלנו. מעולם לא פניתי אליו לבית, בטח לא אחרי חצות.

אשתי אמרה לי תנסה שני צלצולים, אני מאמינה שהוא יבין את הלחץ שלך. התקשרתי- למזלי הוא ענה אחרי צלצול אחד. הצגתי לפניו את הבעיה והוא אמר לי תיקח את עצמך מיד ותצא לחדר מיון. כמובן שלא שאלתי שאלות, נסעתי עם רעייתי לבית החולים. בתחילה הם לקחו את העניין שלי בדאגה רבה וערכו כמה בדיקות, אך מהר מאוד הגיעו למסקנה שלא מדובר על משהו מסוכן, אך עם זאת התבקשתי להישאר עוד שלוש שעות שבמהלכן יבוצעו עוד בדיקות נוספות שישללו סכנה אחרת ויביאו להבחנה מדויקת.

יצאנו אפוא, רעייתי ואני, למסדרון ממול וישבנו שם. מטבע הדברים היו שם עוד כמה אנשים, כמו עובדי בית החולים שחלפו על פנינו, אך ככל שקלטנו את השטח התבלט שם אדם שנראה מאוד מוטרד- מודאג.

כעבור כמה דקות אשתי אומרת לי: "נראה את האיש הזה, נראה מוטרד, אולי כדאי לפנות אליו ולשאל אותו אם אפשר לעזור לו".

ענית לה: "בית חולים הוא בדיוק המקום שבני אדם נראים שם מוטרדים..."

אשתי אמרה: "כן, אבל הוא נראה יותר מוטרד מגדר הרגיל, תשמע מה אני אומרת לך..."

לאחר מספר רגעים של שתיקה, אשתי אומרת לי: "כתוב בפרשת ויחי 'ולבן שיניים מחלב', גדולה הלבנת שיניים לחברך יותר מאם תשקוהו חלב. לך אליו ותתעניין בו".

מרוב הפצרותיה של אשתי לא היתה לי שום ברירה, וניגשתי לאיש. אמרתי לו: "סליחה שאני מתערב, אבל אני רואה שאתה מאוד מוטרד, רציתי לשאול אותך- אולי אני יכול לעזור?".

אני באמת מוטרד, אומר האיש שנראה בשנות הארבעים לחייו, למעשה אני לא זוכר את עצמי

"הוא אמר לאבי הבן: אתה הולך עכשיו לקבלה, משתחרר מבית החולים ולוקח את האצבעות..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות ערב ראש השנה

א. יש נוהגים להתענות בערב ראש השנה מפני שנמחלים בתענית זו שליש מהעוונות, והוא על פי המדרש תנחומא שדורש "ולקחתם לכם ביום הראשון" ראשון לחשבון עוונות, משל לעיר שהיתה חייבת חוב גדול למס המלך ולא רצו לשלם, ויום אחד בא המלך לאותה עיר בצבא גדול, וכשקרב לעיר יצאו לפניו גדולי העיר והתחננו לפניו שימחל להם על החוב ויעשה עמם חסד שכן אין בידם כסף לפרוע את החוב, והמלך אמר שהוא מוותר על שליש, וכשהתקרב עוד לעיר יצאו לפניו אנשי העיר הבינונים והתחננו לפניו שימחל להם על החוב, והמלך ויתר להם על עוד שליש, וכשהגיע לעיר יצאו לפניו והנשים והתחננו לפניו שיוותר להם על החוב ויתר להם על עוד שליש ובכך ויתר על כל החוב. והמשל הוא לה' יתברך שעם ישראל נתחייבו בעוונותיהם כל השנה, ולכן בערב ראש השנה מתענים הגדולים ומוחל על שליש, ובעשרת ימי תשובה מתענים הבינונים ומוחל על עוד שליש, וביום הכיפורים כולם צמים ובכך מוחל להם על כל העוונות, ובמוצאי יום כיפור עוסקים כולם בבניית הסוכה ובקניית ארבעת המינים, ולכן קורא את יום טוב הראשון "ראשון לחשבון עוונות".

ב. מי שרוצה להתענות בערב ראש השנה כדאי שיקבל את הצום בתפילת המנחה ביום הקודם, ואם שכח יכול להתענות כיוון שצום זה הוא מנהג מקובל.

ג. אם רוצה לקום בעוד לילה לאכול ולשתות לפני עלות השחר (שאו מתחיל הצום) כדי שיוכל לצום, לכתחילה יעשה תנאי לפני שהולך לישון שאם יקום באמצע הלילה שיוכל לאכול ולשתות, וכל זה על פי הפשט אבל לפי הזוהר הקדוש אסור לאכול אם ישן שינת קבע על מיטתו עד שיתפלל תפילת שחרית, ולכן טוב להחמיר להימנע מאכילה אם הלך לישון שנת קבע על מיטתו, מ"מ גם לפי הזוהר יכול לשתות (ע"י התנאי) אם התעורר קודם עלות השחר.

ד. אין אמרים וידוי ונפילת אפים בתפילת שחרית בערב ראש השנה וכ"ש שלא אומרים בתפילת המנחה.

ה. נוהגים לעשות התרת נדרים בערב ראש השנה כדי להינצל מעונש נדרים שנדר בכל ימות השנה (אולם הדבר ברור שאין התרת נדרים זו מתירה כל נדר שנדר בכל ימות השנה, ויש הרבה נדרים שצריכים התרה מיוחדת, ולכן ישאל תלמיד חכם או מורה הוראה על נדר שנדר איך עושים עליו (התרה).

ו. אע"פ שראש השנה הוא יום הדין וצריך לפחד, מכל

מקום כתב מרן השולחן ערוך שמכבסין ומסתפרין בערב ראש השנה, כדי להראות שאנו בטוחים בחסדי ה' יתברך שיוציא משפטנו לחיים טובים ולשלום, וכתב מרן החיד"א שמצד אחד יהיה האדם מלא יראה מפחד ה' והדר גאווה, ומצד שני יהיה האדם שמח ושקט ובוטח כי ה' יתברך מלך מוחל וסולח.

ז. מנהג יפה לטבול במקווה טהרה בערב ראש השנה, ועדיף ללכת למקווה אחר תחילת שעה חמישית של היום, ולא יברך על טבילה זו, ומי שאינו יכול ללכת למקווה טהרה לטבול מחמת איזה סיבה נכון שישפוך על גופו כשנים עשר וחצי ליטר מים, ואפשר לעשות כן על ידי המקלחת, שיעמוד תחת הברז ויפלו עליו מים ויעמוד כך עד שישער בדעתו שנשפכו עליו כשנים עשר ליטר וחצי, ואין הבדל בזה בין מים חמים למים קרים.

ח. כתב הרמ"א שנוהגים ללכת לבית קברות בערב ראש השנה ולהרבות בתחינות ובקשות אצל קברי הצדיקים ונותנים שם צדקה לעניים, והטעם משום שבית קברות הוא מקום מנוחת הצדיקים והוא מקום קדוש וטהור והתפילה שם מתקבלת יותר, ויתן צדקה קודם שיבקש הבקשות, וכשהולך לבקש בבית הקברות לא יתפלל אל המת שהוא יעשה את בקשתו ותפילתו כיוון שזה איסור "דורש אל המתים" אלא יבקש מה' יתברך שיתן לו רחמים בזכות הצדיקים שוכני עפר, וכן יכול לבקש מצדיק שיתפלל עליו לפני ה' יתברך ויהיה מליץ יושר עליו.

ט. כתוב בספר סגולות ישראל שיש לקנות סכין חדש בערב ראש השנה וישחיו את הסכין וזה מסוגל לפרנסה לכל השנה.

התרגשתי. בטח שזה מסר משמים. אמרתי לו ואתה אפילו לא יודע עד כמה, רק מה שתדע שהמסר הזה לא היה בשבילי, הוא היה בשביל יהודי אובד עצות שהבן שלו בן השש עשרה קטע את שתי אצבעותיו ולא היה לו אדם אחד בעולם שהוא יכול להתייעץ איתו, כך שיוצא שאני עם ההקאה שלי ואתה עם הנדודי שינה שלך והמאמר שבדיוק קראת הם היו בהשגחה פרטית משמים להביא אותי לשם כדי ליצור איתו קשר עם הרב פירה זה ריגש גם אותי, שנינו היינו המומים. הגעתי הביתה, סיפרתי לאשתי והיא אמרה לי מעניין מה קרה לאצבעות של הנעה, אמרתי לה אין לי שום דרך לדעת, אני פשוט אחכה עד שהוא יתקשר.

עבר חודש, עברו חודשיים והבן אדם לא מתקשר.

עוברים שלושה חודשים, ויום אחד הטלפון מצלצל והאיש על הקו: אני יכול להגיע אליך הביתה? הוא שואל. וודאי, אמרתי לו, ונתתי לו את הכתובת שלי. האמת שקצת חששתי, חשבתי לעצמי אולי הניתוח לא הצליח והוא הולך לעשות לי משהו, מצד שני אמרתי לעצמי העושה מצווה לא ידע דבר רע.

כעבור שעה ארבע מכוניות יוקרתיות מגיעות לרחוב שלנו, מהם יוצאים האבא והאמא, הסבא והסבתא, הנער ועוד דודים, משפחה שלמה. עולה אלינו הביתה, האיש נופל על צווארי ומודיע, אתמול קיבלנו את התשובה הסופית- הניתוח הצליח בצורה מושלמת, הבן שלנו קיבל אצבעות במתנה והוא מניע את האצבעות כמעט כמו בעבה הנער עושה לי שלום בחמש אצבעות כאילו שהן לא נקטעו לו לפני שלושה חודשים.

הזמנו אותם לשבת, והאיש מספר לי כך, הגעתי לאספ הרופא, המנתח כבר המתין לי ושאל אותי תגיד לי מה יש לך עם הרב פירה שהעיר אותי כל כך מאוחר בלילה?

אמרתי לו שאני לא מכיר אותך, שמעתי עליו כמו כולם, פגש אותי יהודי חרדי ושאל אותי למה אני טרוד וכשסיפרתי לו הוא הפעיל את כל העולם כדי להשיג את הרב פירה. האבא אמר לי, הבנתי מהרופא שניתוח פרטי היה עולה לי עשרות אלפי שקלים, אז החלטתי שאם הניתוח יצליח אני אתן לך אותם, אני מקווה שברור לך שהאצבעות של הבן שלי שוות הרבה יותר. הוא שלף מעטפה חומה ענקית והניח אותה על השולחן. אמרתי לו סליחה ומחילה, אבל אין לי שום כוונה לקחת את הכסף הזה, זכיתי להציל אבר מאבריו של יהודי ואני בחיים לא אקח כסף על זה. הוא ניסה לריב איתי, אבל מהר מאוד קלט שאני אפילו נעלב מההצעה ולכן חדל. ואז, מפתיע הנער בן השש עשרה ומבקש דף ועט. נתנו לו והוא כתב כמה שורות והגיש לי את הדף. הקראתי מהדף: מכיון שהצלחת את היד שלי, אני מתחייב להניח תפילין עד סוף ימי למרות שאנו לא דתיים ולא הנחתי מעולם תפילין גם לא בבר מצוה שלי. פתאום מלאו עיני דמעות, מאד התרגשתי ואני לא בן אדם שבוכה. לאחר שהצלחתי להירגע אמרתי להם, זה המתנה הכי גדולה שיכולתם לתת לי ולכל יהודי בעולם, היה שווה לרדת לעולם הזה בשביל שעוד יהודי יזכה להניח תפילין כל חייו, זה מתנה ששום דבר לא ישווה לה, למעשה כרגע אתם לא חייבים לי תודה אלא אני חייב לכם תודה.

ההורים התרגשו, גם הם נראה שהיו מופתעים ממעשיו של הבן, אבל זרמו איתו לחלוטין.

נפרדנו, לאורך השנה לא היה לנו קשר מיוחד, רק בחגים הייתי מתקשר ודורש לשלום או הם אלי, ואז ביתי התארכה ואני הזמנתי אותם לחתונה. הם הגיעו, אמנם לא בהרכב מלא, רק האב ובנו, לבשו כיפה, ישבו כמעט כל החתונה. לקראת סיום ניגש אלי האבא ונתן לי שתי מעטפות ואמה מעטפה אחת בשבילך ואחת בשביל הזוג, לא מסריבם לקבל מתנות חתונה ולכן אמרתי תודה.

כעבור שעה הסתיימה החתונה והאורחים התפזרו. ניגשתי לתזמורת לשלם, הוא אומר לי: זה בסדר, התשלום שולם. חשבתי בטח המחנות הקדים אותי ושלם, טוב אני כבר אתחשבן איתו. ניגשתי לצלם והוא אמר לי שולם. רצתי מהר למשרדי האולם ושאלתי כמה צריך לשלם? ומה אומר לי בעל האולם? שולם. רצתי לחפש את המחנות אך הוא נסע כבר עם משפחתו, הרגשתי אי נעימות גדולה.

כשהגעתי הביתה היו שתי מעטפות בכיס. הוצאתי את המעטפה הדקה ששמי התנוסס עליה, בתוכה היו חשבונות של התזמורת והצלם והאולם, וגם למעצבת של הפרחים שממנה שכחתי, ופתק קטן שם כתוב "יחיינו לזמן הנכון כדי לתת לכם כמה מתנות קטנות".

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

אין תפילה הולכת לאיבוד

טוב ותלמידיו, שאין תפילה שהולכת לאיבוד, מכל תפילה נמשך "שפע". והשפע נזרם באיזשהו אופן שיהיה, לפעמים נמשך השפע בגלוי שהאדם רואה במו עיניו שהנה ותפילתו התקבלה, ולפעמים השפע נמשך בהסתר דהיינו לכיוון אחר ממה שהתפלל עליו האדם, וזה בכוונה ובהשגחה מה' לטובת האדם, שכן לפעמים לא טוב לאדם שתתקבל בקשתו שמבקש זה עתה, אבל כיון שהתפלל, והתפילה הלוא ממשיכה שפע, השפע הולך למקום אחר להשפיע עליו טובה אחרת וצורך אחר.

ובאופן נוסף מבואר בספרים הקדושים שאין תפילה שהולכת לאיבוד, שכן כל תפילה נשמרת ומופקדת במקומה, ובהיאסף כל התפילות הנצרכות תבוא לו הישועה.

ולמה הדבר דומה?

לאדם שניח בכף משקולת אחת ברזל במשקל 100 גרם, ובכף המשקולת השני מניח גרם סוכר, ועוד גרם ועוד גרם, אזי כשיגיע ל- 100 גרם יהא המשקל מוכרע בשווה, וכשיניח עוד גרם נוסף יכריע הכף של הסוכר, כן הוא בתפילה, בכל תפילה מוסיף האדם משקל נוסף בכף התפילות, וכשיבוא סכום התפילות הנצרכות יכריעו את כף הגזרה וייוושע האדם.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרו באתר ישיבת אור דוד

יהודי שזוכה להתפלל לה' על דירה, ומחזק בעצמו את האמונה שאין עוד מלבדו, ורק בו יתברך יש לתלות תקווה, ומחזק את כל יסודות האמונה בקרבו מכוח רצונו לזכות בדירה, ולבסוף אומנם לא זכה לדירה, עליו לדעת: את הפרס הראשון קיבלת - תפילה, ואומנם רק את הפרס השני - דירה - לא קיבלת, ומה לך כי תלין אחר שבפרס הראשון אכן זכית...

וכאמור שכן תכלית האדם בעולמו זה לא להשיג דירה, תכלית האדם בעולמו זה להכיר את בוראו מבעד להרי החושך שמסתירים ומסגירים את מציאות ה' והשגחתו, ואם לזה זכית, מה חסרת...!? ואם את זה חסרת במה זכית...!?

והינה אנשי כנסת הגדולה סגנונו לנו את נוסח הברכות בלשון נוכח: "ברוך אתה... ולכאורה אין לשון זו מכובדת לברך בה את ה', הנה רואים אנו שלאדם מכובד קוראים בלשון נסתרת: "כבודו..." "אתם..." וכיוצא, ואם כן נוסח הברכה היה צריך לכאורה להיות כך: "ברוך כבודו... מלך העולם שהכל נהיה בדברו..." אולם התשובה, ידעו אנשי כנסת הגדולה כמה יהא קשה לבני אדם להאמין שהקדוש ברוך הוא כל כך קרוב אליהם, ושומע תפילותיהם באופן הקרוב ביותר, ולכן סגנונו בלשון זו "אתה", כדי שיחוש האדם את קרבת ה' אליו, ויחוש בתפילתו שהינו מדבר עם ה' כאשר ידבר איש אל רעהו ורעהו שומע ומקשיב אליו כלשון המסילות ישרים.

עוד ידיעה נחוצה המובאת בספרים הקדושים וביותר בספרי הבעל שם

רוצים שנה טובה ומבורכת?

בכל ערב ראש השנה עורך הרה"ג דניאל זר שליט"א
פדיון נפש לשנה טובה ומבורכת!
בכח הפדיון לבטל גזרות רעות ולהשפיע על האדם
ישועות גדולות!

